

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117011729
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4117011729.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného C. D., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 08.01.2019 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
C. D., narodený XX.XX.XXXX E. X. C.,
trvale bytom, X. C., J. X
prechodne bytom X. C., A.. D. S. XX

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

v presne nezistený deň mesiaca august 2011 v X. C. v reštaurácii I. Q. prevzal od R. J. sumu 8.000 eur, ktorú od neho vylákal pod zámienkou kúpy nehnuteľnosti a po uzatvorení ústnej zmluvy o pôžičke na sumu 8.000 eur, ktorou sa zaviazal požičané peniaze vrátiť do 31.12.2011, hoci v dobe pôžičky vedel, že nebude môcť peniaze do dátumu splatnosti vrátiť, pretože nemal finančné prostriedky a že týmto uvádza poškodeného do omylu tak, aby sa na jeho škodu vo výške 8.000 eur obohatil, pôžičku do dátumu splatnosti nesplatil, peniaze z pôžičky použil na nezistený účel a z požičanej sumy, po urgenciách R. J., vrátil v priebehu roku 2014 do podania oznámenia sumu 750 eur, čím spôsobil R. J. škodu vo výške 7.250 eur,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože považuje trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so skúšobnou dobou vo výmere jeden rok, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2017 zo dňa 02.10.2017, právoplatného dňa 11.10.2017, za dostatočný na ochranu spoločnosti a na nápravu obvineného.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť uhradiť poškodenému R. J., L. XX.XX.XXXX E. X.Q. C., P. J. C.. J. X, X. C., škodu vo výške 7.250 eur.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra č. 3 Pv 86/15/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 19.09.2017, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému C. D. (ďalej len „obžalovaný“), pričom na hlavnom pojednávaní realizoval dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného R. J., konfrontáciou medzi obžalovaným a svedkom poškodeným, výsluchom svedka I. C., prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania B. T. S. O. Š. ako i prečítaním listinných dôkazov, a tiež oboznámením ostatného spisového materiálu a pripojeného spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný C. D. na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2018 poprel svoju vinu, tvrdil, že z požičaných peňazí vrátil poškodenému sumu 5.750 eur, napriek tomu, že to nebol jeho dlh voči poškodenému, pretože tieto peniaze nepožičiaval pre seba, ale pre tretiu osobu, ktorá chcela výhodne kúpiť nehnuteľnosť v L. X. a mala sa volať C. s prezývkou Š., Š.. Bližšie identifikačné údaje o danej osobe obžalovaný neposkytol. Keďže poškodený robil na neho nátlak v súvislosti s vrátením peňazí, on sám oslovil O. Š., aby poškodenému na jeho účet poslal peniaze vo výške 5.000 eur, ktoré všetky si nechal poškodený.

Svedok poškodený R. J. na hlavnom pojednávaní dňa 22.05.2018 potvrdil, že v lete 2011 požičal obžalovanému 8.000,-eur s tým, že obžalovaný mu tvrdil, že mal nejaký biznis (výhodná kúpa domu v Nových Zámkoch) a že peniaze do konca roka vráti. Z požičaných peňazí mu obžalovaný vrátil v splátkach len 750,-eur. Keď sa obžalovaného dotazoval na vrátenie peňazí, obžalovaný mu povedal, že ich dal nejakému Š.. Vypovedal, že v roku 1997, keď si otváral autobazár, si požičal od svedka I. C. milión korún, ktoré mu do roku 2000 aj vrátil. Priznal, že nejaká osoba zo stredného Slovenska mu na jeho účet poslala 5.000,-eur, ktoré vybral z účtu, z nich 1.000,-eur si nechal, lebo tieto mu obžalovaný dlhoval za požičanie peňazí pri kúpe OMV zn. Audi a 4.000,-eur si zobral obžalovaný. Poprel, že by po tom ako ho obžalovaný vyzval na zaplatenie peňazí titulom prevzatia pohľadávky od svedka C., zaplatil svedkovi C. nejaké peniaze.

Svedok I. C. na hlavnom pojednávaní dňa 08.01.2019 vypovedal, že poškodenému R. J. požičal pred 20-timi sumu 1,7 milióna Sk na podnikanie. On nemal žiadne doklady o tom, že poškodenému J. požičal peniaze. Pred dvoma rokmi došiel za ním obžalovaný s tým, že vedel, že poškodený J. mu dlhoval peniaze a či by mu nevadilo, ak by obžalovaný odkúpil od neho pohľadávku, ktorú mal on voči J.M.. Urobili sa zmluvy - jedna bola na 4,5 tis. eur a druhá bola na 2.250 eur. S J. sa dohodli, že mu zaplatí sumu 10 tis. eur a poškodený J. mu potom v priebehu 3 - 5 dní doniesol 5 tisíc eur v hotovosti s tým, že v priebehu 2 - 3 mesiacov zaplatí zvyšných 5 tisíc eur. Obžalovaný mu zaplatil sumu, za ktorú odkúpil jeho pohľadávku voči J., ale žiaden doklad mu o tom nevystavil. Pripustil, že poškodený J. mu cez tretiu osobu zaplatil trikrát po 4.000 eur a po tom incidente, ktorý sa stal medzi J. a obžalovaným, 5 tisíc eur,. Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že on odkúpenie pohľadávky obžalovaným poškodenému oznámil písomne, nepamätal si však, že by mu bolo niečo od poškodeného doručené po tom, ako poškodenému oznámil postúpenie pohľadávky. Nebol si vedomý, že by od poškodeného dostal list, v ktorom poškodený vyjadril nesúhlas s postúpením pohľadávky na obžalovaného, pretože podľa vyjadrenia poškodeného celý záväzok voči svedkovi C. už splatil.

Svedok O. Š. v prípravnom konaní uviedol, že obžalovanému niekedy v roku 2013 požičal 5.000,-eur, ktoré mu zaslal na účet, ktorý patril niekomu inému. S obžalovaným sa pritom dohodli, že do poznámky k platbe uvedie, že išlo o pôžičku pre C. D.. Komu účet patril uviesť nevedel, obžalovaný mu vrátil celú požičanú sumu.

Svedok B. T. v prípravnom konaní potvrdil, že poškodený cez sprostredkovateľa - obžalovaného, ktorý je jeho synovec, mu požičal sumu 15.000 eur, ktoré splácal. Nemal vedomosť o zmenke na 25.000,-eur, ktorú podpísal obžalovaný poškodenému a v ktorej bol zahrnutý aj jeho dlh voči poškodenému.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním k veci relevantných listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise a správami o povesti obžalovaného, ako aj odpismi jeho registra trestov a pripojeného spisu.

Z výzvy na vrátenie peňažného dlhu zo dňa 03.11.2014 súd zistil, že poškodený na základe konkludentne uzatvorených zmlúv o pôžičke požičal obžalovanému v mesiaci jún 2011 peniaze v sume 5.000 eur a v mesiaci august 2011 peniaze v sume 8.000 eur. Z predmetných zmlúv vznikla obžalovanému povinnosť tieto peňažné prostriedky vrátiť poškodenému do 31.12.2011. Napriek viacerým osobným aj telefonickým výzvam, obžalovaný z požičaných súm vrátil poškodenému v mesiaci júl 2014 sumu 250 eur, v mesiaci august 2014 sumu 250 eur a v mesiaci september 2014 sumu 250 eur a vo vrátení dlhu vo výške 12.250 eur zostal obžalovaný bezdôvodne nečinný.

Z odpovede Tatra Banky, a.s. zo dňa 19.03.2015 a zo dňa 05.06.2015 vyplývalo, že poškodený mal v menovanej banke vedený bežný osobný účet a sporiaci systém, pričom dňa 23.03.2013 bola na účet poškodeného vložená suma 5.000 eur od O. Š. s poznámkou pre C. D. a v rovnaký deň bola táto suma z účtu aj vybratá.

Z oznámenia notára I. C. Q. bolo zrejmé, že na predmetnom notárskom úrade nebola v roku 2012 spísaná zmenka, resp. uznanie dlhu medzi poškodeným a obžalovaným. Dňa 13.01.2012 sa poškodený a obžalovaný dostavili na notársky úrad na účely overenia podpisov na „Zmluve o pôžičke“, ktorej kópiu notársky úrad nearchivoval.

Z notárskej zápisnice č. L. XX/XXXX, L. XXXX/XXXX spísanej na Notárskom úrade I. C. Q. dňa 20.02.2012 súd zistil, že poškodený ako veriteľ požičal sumu 14.500,- eur B. T., dlžníkovi, ktorý túto sumu prevzal a zaviazal sa ju poškodenému vrátiť a v prípade nevrátenia v lehote splatnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 20 % z požičanej sumy ako aj úrok z omeškania.

Zo zmenky vystavenej dňa 21.08.2014 v Zlatých Moravciach na sumu 25.000,- eur vyplývalo, že obžalovaný ako vystaviteľ zmenky sa zaviazal zaplatiť za túto zmenku bez protestu poškodenému ako veriteľovi. Podpis obžalovaného bol notársky overený.

Zo zmlúv o postúpení pohľadávok súd zistil, že zmluvou zo dňa 27.12.2016 I. C. ako postupca previedol za odplatu na obžalovaného ako postupníka časť pohľadávky (konkrétne sumu 5.000 eur), ktorú postupca nadobudol z titulu zmluvy o pôžičke uzavretej medzi I. C. ako veriteľom a poškodeným ako dlžníkom. Zmluvou zo dňa 02.02.2016 I. C. ako postupca previedol za odplatu na obžalovaného ako postupníka časť pohľadávky (konkrétne sumu 2.500 eur), ktorú postupca nadobudol z titulu zmluvy o pôžičke uzavretej medzi I. C. ako veriteľom a poškodeným ako dlžníkom.

Z upovedomenia o započítaní vzájomných pohľadávok bolo zrejmé, že poškodený písomne oznamoval obžalovanému, že I. C. obžalovanému vedome postúpil neexistujúcu pohľadávku, nakoľko poškodený I. C. pôžičku vo výške 1.000.000 Sk v plnej výške v dohodnutom termíne splatil. Rovnakú skutočnosť poškodený písomne oznámil aj svedkovi I. C..

Z vyžiadaných správ o majetkových pomeroch obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol v období od 01.03.2008 do 31.01.2010 zamestnancom spoločnosti C. G. - S. G., následne v období od 01.02.2010 do 31.08.2010 zamestnancom spoločnosti S.O. G., D..O..M., v období od 01.09.2010 do 30.06.2015 bol zamestnancom spoločnosti S. G., D..O..M., následne bol v období od 01.07.2013 do 21.12.2015 evidovaný ako SZČO a od 01.02.2018 až ku dňu lustrácie mal uzatvorenú dohodu o vykonaní práce so spoločnosťou S - Etas, s.r.o. Zo správy spoločnosti S. G., D..O..M., bolo potvrdené, že obžalovaný bol v období od 01.09.2010 do 30.06.2015 zamestnancom uvedenej spoločnosti, pričom v roku 2010 jeho čistá mzda za celý rok 2010 predstavovala sumu 1.068,50 eura (čistý mesačný príjem bol okolo 266,-eur) a v roku 2011 za celý rok 2011 predstavovala sumu 3.294,90 eura (čistý mesačný príjem bol okolo 275,-eur). Zo správy MV SR, Okresného dopravného inšpektorátu Zlaté Moravce vyplynulo, že obžalovaný do konca roku 2011 vlastnil motocykel značky Yamaha a motocykel značky KTM, osobné motorové vozidlo Fiat Scudo, Škoda Fabia, ktoré všetky boli v roku 2011 odhlásené do iných okresov a obžalovaný bol do konca roku 2012 držiteľom OMV Volkswagen Passat, pričom dňa 19.09.2012 bolo toto vozidlo odhlásené z okresu Zlaté Moravce. V súčasnosti obžalovaný vlastní dva traktory značky Agrozet MT od roku 2013 a osobné motorové vozidlo Škoda Favorit od augusta 2015. Z oznámenia Okresného úradu

X. C., Katastrálneho odboru vyplývalo, že obžalovaný je od 08.03.2017 spoluvlastníkom nehnuteľností, konkrétne pozemkov C KN parc. č. XXXX záhrady, parc. č. XXXX zastavané plochy, ktoré nadobudol od svedka B. T.. Z výpisu z centrálného registra exekúcií zo dňa 28.09.2018 súd zistil, že proti obžalovanému bolo vedených spolu osem exekúcií

Zo správy súdneho exekútora I.. C. Š. vyplývalo, že proti obžalovanému je vedená od 05.03.2015 exekúcia na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Nitra 23Rob/276/2014 v prospech oprávneného INCAR, s.r.o. o vymożenie pohľadávky 1.937,26 eura s príslušenstvom. Obžalovaný ku dňu 12.10.2018 uhradil z dlžnej sumy 848,-eur. Zároveň bol vydaný príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy, ktorú obžalovanému vypláca spoločnosť S-etas, s.r.o.; zamestnávateľ doposiaľ nevyplatil ani jednu zrážku. Zo správy súdneho exekútora I.. J. E. vyplývalo, že proti obžalovanému je vedená exekúcia na základe exekučného titulu -16C/6/2017 v prospech oprávneného Komunálna poisťovňa, a.s. o vymożenie pohľadávky 394,14 eura s príslušenstvom. Ku dňu 10.10.2018 nedošlo k vymożeniu pohľadávky. Zo správy súdneho exekútora I.. W.. I. J., B..B..C. vyplývalo, že proti obžalovanému je vedená od 16.02.2017 exekúcia na základe exekučného titulu - výkaz nedoplatkov č. k. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2016 v prospech oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa o vymożenie pohľadávky 556,20 eura s príslušenstvom. V konaní bol vydaný príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy, ktorú obžalovanému vypláca spoločnosť S- Etas, s.r.o.; zamestnávateľ doposiaľ nevyplatil ani jednu zrážku. Zo správy súdneho exekútora C.. D. G. zo dňa 16.10.2018 bolo zrejmé, že proti obžalovanému sú u tohto exekútora vedené tri exekúcie, v prvom prípade od 08.11.2016 v prospech oprávneného C. o vymożenie pohľadávky v sume 3.800 eur a jej príslušenstva v sume 228,- eur plus úroky z omeškania vo výške 5,75 % na základe exekučného titulu - platobného rozkazu 12C/86/2016 zo dňa 27.04.2016. V druhom prípade je od 02.05.2016 vedená exekúcia v prospech oprávneného - Sociálna poisťovňa Bratislava, pobočka Nitra o vymożenie pohľadávky vo výške 819,42 eura na základe exekučného titulu rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX-XXXXXXXXX-N. zo dňa 11.08.2015 a v treťom prípade od 02.02.2016 v prospech oprávneného Sociálna poisťovňa Bratislava, pobočka Nitra o vymożenie pohľadávky vo výške 455,37 eura na základe exekučného titulu rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX-XXXXXXXXX-N. zo dňa 12.05.2015. V uvedených exekučných konaniach neboli doposiaľ vymożené žiadne finančné prostriedky.

Z výpisov z bankového účtu obžalovaného vedeného vo VÚB Banke, a.s. vyplynulo, že k 31.12.2011 mal obžalovaný vlastné použiteľné prostriedky vo výške mínus 2.514,67 eura, k 31.12.2012 mal obžalovaný vlastné použiteľné prostriedky vo výške mínus 3.063,25 eura a k 31.12.2013 mal obžalovaný vlastné použiteľné prostriedky vo výške mínus 3.064,15 eura, k 31.12.2014 mal obžalovaný vlastné použiteľné prostriedky vo výške mínus 3.104,15 eura, k 30.04.2015 boli vlastné použiteľné prostriedky obžalovaného na účte vo výške mínus 3.144,15 eura.

Z odpisu registra trestov, z lustrácie v evidencii STA, lustrácie Generálnej prokuratúry SR a z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2017 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, konkrétne bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2017 zo dňa 02.10.2017, právoplatným dňa 11.10.2017 uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona za skutok spáchaný v júni 2015 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou na jeden rok. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný bol šesťkrát priestupkovo prejednávaný, v dvoch prípadoch sa jednalo o priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v štyroch prípadoch išlo o priestupky v oblasti porušenia pravidiel cestnej premávky. Zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Zlaté Moravce vyplývalo, že obžalovaný v období rokov 2010 až 2015 nebol trestne stíhaný a nedopustil sa žiadneho trestného činu ani priestupku.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Samotný podvod je charakterizovaný vyvolaním alebo využitím omylu inej osoby a o podvod ide iba vtedy, ak vyvolanie alebo využitie omylu smeruje k zmenšeniu majetku, ktorý má priniesť obohatenie páchatel'a alebo inej osoby, pričom páchatel' musí mať podvodný úmysel už v čase, kedy začne naplňať objektívnu stránku. Páchatel' môže uvádzať poškodeného do omylu už tým, že ho neinformuje o všetkých skutočnostiach významných z hľadiska prejednáwanej záležitosti, v danom prípade o tom, že obžalovaný

poškodeného neinformoval o tom, že peniaze mu nebude schopný v dohodnutej dobe vrátiť a že tak činí s vedomím toho, že potom, ako získa dohodnuté plnenie od osoby „podvádzanej“, nesplní včas a riadne svoj záväzok. Postačí zamlčať skutočnosti zásadne alebo podstatné pre rozhodnutie druhej strany a uvádzať ju do omylu ohľadne svojej schopnosti splniť v dojednanej dobe záväzky, ktoré páchatel prevzal. Trestnoprávna zodpovednosť za podvod môže byť založená tiež predstieraním okolností, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom vecí, poskytnutím sľubu, ktorého splnenie závisí na neistých budúcich udalostiach alebo zatajením niektorých dôležitých údajov, ktoré by druhej strane umožnili vytvoriť si ucelenú predstavu o skutočnostiach vzťahujúcich sa k danej záležitosti. Poškodený by tak mohol na ponuku uskutočnenia určitej operácie, právneho úkonu reagovať úplne inak, keby poznal skutočný stav vecí, t.j. ak by tieto skutočnosti poznal, k plneniu z jeho strany by nedošlo, prípadne by došlo, ale za iných podmienok. Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosťou všetkých podstatných skutočností) a jej uskutočnenou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením páchatela alebo inej osoby na strane druhej. Chráneným objektom porušeným pri trestnom čine podvodu je právo vlastnícke a iné majetkové práva. Obžalovaný spáchal trestný čin podvodu tým, že podvodné konanie obžalovaného smerovalo voči poškodenému R. J. tak, že od poškodeného vylákal pod zámienkou kúpy nehnuteľnosti sumu 8.000,- eur, hoci, v čase, keď si peniaze požičal, vedel, že nebude môcť peniaze do dátumu splatnosti vrátiť, pretože nemal finančné prostriedky a tak sa obžalovaný neoprávnene obohatil o sumu - pôžičku vo výške 8.000,-eur, z ktorej obžalovaný poškodenému vrátil spolu 750,-eur a takýmto protiprávnym konaním poškodenému spôsobil väčšiu škodu (7.250,-eur). Súd v tomto smere upravil aj samotnú skutkovú vetu.

V konaní bolo jednoznačne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a že tento svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal, vykázal všetky znaky žalovaného trestného činu a súčasne bolo preukázané, že ho spáchal obžalovaný, pretože za účelom vylákania peňazí od poškodeného predstieral, že tieto potrebuje na výhodnú kúpu nehnuteľnosti, ale že ich vráti, hoci jeho finančná situácia tomu nenasvedčovala (súdom vyžiadané správy o majetkových pomeroch ako aj správy exekútorov o exekúciách vedených proti obžalovanému), čím poškodeného R. J. uviedol do omylu a na základe tohto omylu poškodený J. obžalovanému požičal 8.000,-eur. Obžalovaný tak úmyselným protiprávnym konaním porušil záujem chránený zákonom, ktorým je vlastnícke právo.

V danom prípade mal súd vinu obžalovaného za spoľahlivo preukázanú, a to výpoveďami svedka poškodeného, svedka O. Š., ale najmä svedka C.. Práve výpoveď svedka C. presvedčila súd o tom, že obžalovaný mal úmysel vylákať peniaze od poškodeného podvodom. Táto výpoveď totiž svedčila o tom, že obžalovaný sa snažil svoj „podvod“ zakryť fiktívnym simulovaným právnym úkonom uzavretým so svedkom C. s cieľom umelo ponížiť výšku skutočnej sumy, ktorú obžalovaný dlhoval poškodenému, čomu nasvedčoval nielen fakt, že svedok C. uviedol, že od obžalovaného inkasoval za postúpenie pohľadávok sumy deklarované v zmluvách o postúpení pohľadávok, ale pritom nemal o tomto žiadne potvrdenie, ale aj fakt, že svedok C. pripustil, že poškodenému požičal peniaze ešte pred 20-timi rokmi, ktoré mu poškodený doteraz nevrátil, takže bolo nanajvyš neuveriteľné, aby niekto vôbec takúto „starú“ pohľadávku za seriózne peniaze od svedka C. odkúpil, keď každému musí byť jasné, že 20-ročná pohľadávka je už dávno premlčaná a nikto nikdy by ju už od poškodeného nevymohol (navyše k tejto pohľadávke voči poškodenému svedok C., ako uviedol, nemal žiadne doklady). Súd uvedené spolu s listinnými dôkazmi, ktoré preukazovali, že obžalovaný bol v čase skutku nemajetný a že žalovaným protiprávnym spôsobom sa potreboval dostať k peniazom, považoval za jednoznačne priame usvedčujúce dôkazy voči obžalovanému.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie bolo potrebné uviesť, že obžalovaný spáchanie žalovaného trestného činu poprel. Vyvíňoval sa tým, že peniaze požičiaval pre osobu s prezývkou Š., Š. a táto poškodenému peniaze nevrátila. Keby bolo naozaj pravdou toto tvrdenie obžalovaného, obžalovaný by osobu pod prezývkou Š. presne identifikoval, aby ju súd mohol predvolať a následne vypočuť a táto by mohla na hlavom pojednávaní potvrdiť slová obžalovaného ako aj objasniť okolnosti požičania peňazí od poškodeného. Ďalej bolo alogické, aby obžalovaný platil čo i len čiastočne záväzok za inú osobu (výpoveď poškodeného), s ktorou obžalovaný nemal žiadny zmluvný vzťah alebo aby by odkupoval premlčanú pohľadávku od svedka C., ktorú mal tento svedok voči poškodenému v hodnote 7.500,-eur, teda v rovnakej výške, akú obžalovaný dlhoval poškodenému. Navyše táto obrana bola spochybnená

aj samotným tvrdením obžalovaného, že poškodenému vrátil už 5.750,-eur, pretože ak by mu ešte do podania trestného oznámenia naozaj túto sumu vrátil, tak by určite v roku 2016 neodkupoval záväzok poškodeného vo výške 7.500 eur od svedka C. (zmluvy o postúpení pohľadávok), pretože takto by svoj dlh alebo prípadne dlh inej osoby preplatil o 5.250,-eur (obžalovaný tvrdil, že poškodenému už z dlhu zaplatil 5.750 eur, teda poškodenému mal dlhovať už len 2.250,-eur, ale on odkúpil pohľadávku od svedka C. pohľadávku poškodeného vo výške 7.500,-eur za cenu 7.500,-eur, teda by bol stratový o 5.250,-eur).

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Osobu obžalovaného treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby obžalovaného nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný bol jedenkrát súdne trestaný pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2017, zo dňa 02.10.2017, právoplatného dňa 11.10.2017 za skutok spáchaný v júni 2015, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na jeden rok so skúšobnou dobou na jeden rok. Keďže prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona prejednávaného v tejto veci sa obžalovaný dopustil v auguste 2011, teda skôr ako bol trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2017 obžalovanému dňa 02.10.2017 doručený, boli splnené všetky zákonné predpoklady - formálne podmienky zakotvené v ustanoveniach § 42 odsek 1 a § 41 odsek 1 Trestného zákona na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Napriek uvedenému konštatovaniu však súd považoval uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti za neprimerané, čo by bolo v rozpore so zásadou proporcionality trestu.

Zásada proporcionality trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania súhrnného trestu podľa ustanovení § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Trestného zákona súd teda skúmal aj to, či sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 Trestného zákona, teda či trest uložený skorším trestným rozkazom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. V zmysle ustanovenia § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Postup podľa tohto citovaného zákonného ustanovenia v danom prípade nebol vylúčený a súd rešpektujúc zásadu proporcionality považoval upustenie od uloženia súhrnného trestu za trest spravodlivý. Podľa názoru súdu totiž trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2017 vo výmere jeden rok podmienenčne, je dostatočný - primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti, a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu obžalovaného. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, súd pritom prihliadol aj na dĺžku času takmer ôsmich rokov, ktorá uplynula od spáchania skutku, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Pokiaľ išlo o náhradu škody, túto poškodenému priznal vo výške ním uplatnenej, pretože poškodený si nárok na náhradu škody vo výške 7.250,-eur uplatnil riadne a včas. Táto suma, resp. neuhradená časť škody bola nakoniec aj súčasťou popisu skutku (§ 287 odsek 1, veta druhá Trestného poriadku), preto bolo povinnosťou súdu túto sumu poškodenému priznať a pri určení jej výšky súd vychádzal z tvrdení poškodeného, že obžalovaný mu ešte stále dlhuje sumu 7.250,- eur. Súd obžalovanému nemohol znať jeho tvrdenie, že poškodenému už uhradil sumu 5.750,-eur, a to z rovnakého dôvodu, z akého súd neuznal vyvíňujúcu obranu obžalovaného, že ak by obžalovaný skutočne poškodenému vrátil už sumu 5.750,-eur, tak by určite v roku 2016 od svedka C. neodkúpoval záväzok poškodeného vo výške 7.500 eur. Súd považoval tvrdenia poškodeného ohľadne aktuálnej dlžnej sumy za pravdivé. Poškodený síce priznal, že na jeho účet cudzia osoba vložila 5.000,-eur, z výpisu z účtu bolo zistiteľné, že dňa 23.03.2013 skutočne na účet poškodeného prišlo 5.000,-eur z účtu O. Š., pričom v poznámke pri prevode bolo uvedené, že sú pre C. D.; logický dôvod, pre ktorý si obžalovaný nechal poslať peniaze na cudzí účet - účet poškodeného bol zrejme ten, že jeho účet bol dlhodobo v debete (výpisy z účtu obžalovaného z predmetného obdobia) a keby mu v tom čase prišla na jeho mínusový účet takáto vysoká suma peňazí, banka by si ich na debet započítala. Z uvedeného súd odvodil, že peniaze vo výške 5.000,-eur od O. Š., poškodený skutočne odovzdal obžalovanému, tak ako o tom vypovedal poškodený, pretože, podľa poznámky na výpise k tejto transakcii, patrili obžalovanému, aj keď sa javilo pochybné, prečo si poškodený, ktorý mal v tom čase ešte stále voči obžalovanému 7.250 eurovú pohľadávku, túto sumu vo výške 5.000,-eur nezapočítal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.